

DĚSIVÁ ZBRAŇ, OPRAVDU SE VRÁTÍ? V NATO se jim říkalo SS-20 a “Noční můra

- editor007 | 27. června 2024

SVĚT: Kdysi, ne tak dávno, se těmto systémům říkalo “Noční můra Evropy”. Nebylo možné je zachytit ani teoreticky. A škody způsobené RSD-10 “Pionýr”, nebo SS-20 v západním jazyce, nebyly o nic menší než škody způsobené těžkými strategickými balistickými raketami (ICBM).

Náměstek ruského ministra zahraničí Sergej Rjabkov prohlásil, že ruští specialisté již začali připravovat místa pro rozmístění zbraní, které kdysi děsily představitele současné Evropské unie do šedin. Řeč je o raketách středního doletu. Na konci studené války, až do začátku 90. let, se tento typ zbraní vyvíjel mnohem rychleji než jeho strategické protějšky v podobě ICBM a vyvolával mnohem větší obavy, protože splňoval tehdy nové koncepce “omezené jaderné války” a “okamžitého odzbrojujícího úderu”. Byla to však dvousečná zbraň. Dokonce i tak bezúhonný jestřáb, jakým byl Ronald Reagan, odmítal její potenciální použití. A neudělal to nikoli z „přirozené mírumilovnosti“ a dokonce měl v rukávu vážné trumfy – výkonné, rychlé a na tehdejší dobu neuvěřitelně přesné rakety Pershing-2 rozmístěné v Německu. V zájmu objektivitě je třeba říci, že druhý Pershing navzdory složitosti provozu a vysokým nákladům na údržbu bez jakéhokoli přehánění daleko předběhl svou dobu. Sovětský svaz však připravil odpověď neméně strašlivou, a navíc, jak psali v západních periodikách, mnohem brutálnější. V té době se Američané jaksi mnohem více obávali nadcházejícího osudu Evropy než nyní. Věděli totiž, že odvetný zásah bude okamžitý a nesmírně ničivý.

Ano, RSD-10 nebyla tak vysoce přesná jako Pershing-2. Ale je to jako v tom vtipu o nosorožci: - „když vážíte tunu a půl, pak váš špatný zrak je problém nikoli pro vás, ale pro ostatní“. A tak je to i se sovětským systémem RSD-10 Pionýr. V hlavní variantě s oddělitelnou hlavicí (Mod.2) nebyl problém, aby její tři hlavice, každá o síle 300 kilotun, pokryly s vysokou přesností plochu několika kilometrů čtverečních. Nikdo by v tomto případě na tomto území, ani v jeho bezprostředním okolí, nepřežil. Počínaje modifikací Pionýr-3 s prvním digitálním naváděcím systémem v našich strategických silách a dokonalými navigačními systémy však měl být tento nedostatek odstraněn. V prosinci 1987 však Gorbačov a Reagan podepsali smlouvu o likvidaci raket středního a kratšího doletu a vývoj této výkonné zbraně byl přerušen. I když není pochyb o tom, že veškerá dokumentace čekala na svůj čas v archivech vývojářů, Moskevského ústavu tepelné techniky.

Celkem bylo vyrobeno více než 500 takových zařízení a k nim více než 700 raket. Všechny byly zničeny na základě smlouvy RSMD v letech 1988 až 1991.

Proč se nyní znovu mluví o Pionýru? USA začaly rozmísťovat rakety středního doletu na Filipínách a v Rumunsku. Zatím se jedná o zařízení Typhoon, určená k odpalování řízených střel typu Tomahawk. Již se však pracuje na výrobě nejnovějších balistických raket krátkého dosahu PrSM malých rozměrů pro mobilní jednotky typu M142 HIMARS . A k raketám středního doletu je pak už jen krůček. Americký hypersonický program zatím vážne, a právě tyto systémy by měly alespoň nějak kompenzovat stávající zpoždění. A je třeba říci, že ne všichni ve vojenských kruzích USA a NATO si jsou jisti, že takové chrastění zbraněmi nás, nebo Čínu, proti níž jsou Tomahawky rozmístěny na Filipínách, výrazně vyděsí. Ozývají se tam docela střízlivé hlasy, ale málokdo je slyší. Zde je názor z fóra populární publikace DefenceNews, určené pro vyšší důstojníky americké armády:

“Odstoupením od Smlouvy o strategické protiraketové obraně znovu otevíráme Pandořinu skříňku a okamžitě začínáme eskalovat situaci. Nejhorší však je, že ji otevíráme, aniž bychom měli vedoucí výhodu v celé řadě komponentů raketové techniky. Írán přestavěl staré sovětské rakety na vysoce přesné střely a při útoku na Izrael použil hypersonické bloky (v reakci na porušení Vídeňské úmluvy ze strany Izraele, pozn. překladatele). Nenacházím jediný argument, proč by Rusové neudělali totéž a neoživil svá monstra z dob studené války, ale se spoustou “chytrosti”, nebo nepřidali k raketám typu SS-20 vysoce přesnou hypersonickou naváděcí jednotku. Dokonce i Kim něco takového udělal.”

Severokorejské plachtící blokové rakety Hwasongpo-16NA se skutečně velmi podobají raketě RSD-10, navíc s hypersonickou hlavicí.

Osobně nejsem přesvědčen, že program Pionýr lze obnovit v jeho někdejší koncepci. Jeho doba je pryč, stejně jako je pryč doba starých Topolů, které byly skutečně staženy ze služby. Není však nejmenších pochyb o tom, že slova Sergeje Rjabkova vycházejí z reálné půdy, která byla v pozdním Sovětském svazu dobře pohnojena.

AUTOR: St. Hroch/BelobogSk

[ZDROJ](#)